

rò pot ser molt greu i demana una urgent intervenció. Cal no oblidar que, ara, ha cobert una comarca amb més gent empobrida, amb les defenses baixes, desconfiada i, lògicament, molt irritada.

Com a mostra, un botó: els treballadors de l'hospital de Santa Llúcia d'Alzira —que en l'endemig havia patit una severa reestructuració que quasi l'inutilitza— ens han confirmat que, ara, en aquesta primera setmana després de la inundació, els casos de depressions i atacs de nervis han estat molt més nombrosos que no en el mateix període de l'any 82. Encara no en comptem amb xifres, però tothom hi està d'acord. Només entre dijous 5 i divendres 6 de novembre hi hagué set casos d'infart a les sales de l'hospital. Una xifra incomparable. La situació al centre, com a tota la ciutat, arribà a

uns nivells de tensió que l'any 82 no havia conegut.

Divendres 6 una gentada histeritzada assaltava l'hospital de Santa Llúcia per agafar queviures, a pesar de la policia nacional i del fet que se sabia que feien falta per als malalts i els evacuats que albergava l'edifici. Els dies següents, els primers camions de distribució de menjar van haver de circular amb escorta. També hi hagué algun incident. Tot això, a Alzira, era insòlit.

Abatiment, depressió, desconfiança, ànims exaltats contra l'autopista, contra unes institucions descoordinades, contra l'abandonament de cinc anys sense solucions. La Ribera Alta, una de les comarques més riques del país, pot esdevenir un polvorí o un sanatori, si no se li sap tornar una mica de confiança en un futur on l'evitable siga efectivament evitat. □

dacions en només cinc anys. Així no es pot viure. Les repercussions, ara, a la Ribera, seran molt greus, perquè plou sobre mullat.

—*¿Entre els alzirens, l'efecte d'aquestes inundacions es farà sentir més o menys que el de la passada?*

—La meua impressió personal és que es tracta d'un colp molt gran, per la reiteració. La Ribera ha tingut, des del 82, una de les taxes de suïcidis més altes de l'estat, ara els infarts van que volen. És un senyal. A Alzira hi haurà una enorme necessitat d'assistència psiquiàtrica. Podria haver-hi fins i tot fam.

—*¿I quines solucions caldria proposar?*

—*¿Solucions? Nosaltres portem cinc anys bregant, denunciant la situació. Durant cinc anys no s'ha fet res de positiu, cap defensa contra les possiblesavingudes. Han estat cinc anys dedicats a fer estudis, alguns molt competents i amb bones idees per millorar coses, però no s'ha fet res en la pràctica. De forment, ni un gra, com se sol dir. Ens hem trobat amb una Generalitat amb poques competències en aquest tema i que ha fet ben poca pressió en el poder central. Es va repetir massa que el que havia passat l'any 82 era excepcional i jo respecte a això, vull subratllar una cosa: el clima ha canviat com ha canviat l'orografia, i potser encara canviarà més.*

Serveix de ben poc fer comparances amb el que passava abans. Vivim una situació nova i cal encararla amb imaginació. Aquesta és l'obligació del govern valencià, que no es torne a repetir el crit d'una nit a la Ribera. Exigim solucions, o se'ns condemna a la ruïna.

—*AFIVA, dimarts passat, va suspendre una manifestació a l'espera que l'alcalde comunicara els resultats de les negociacions institucionals. Sembla que va fer algunes promeses positives.*

—Això sembla. Mire, AFIVA no és una colla de trabucaires, com algú alguna volta ha volgut fer creure. És una associació legal que pretén solucionar uns problemes per la via legal. Llavors, és lògic que esperem a veure què és el que es negocia. S'ha dit que hi haurà, en efecte, una remodelació de l'autopista. També hi ha hagut més promeses, però ací, a Alzira, la veritat és que estem una mica cremats ja i fins que no toquem no creiem. Ara, el que es faça s'ha de fer bé. □

DAMNIFICATS, CINC ANYS DE BREGA

Xavier Sierra: «Açò no s'ha de tornar a repetir»

Les associacions de damnificats de la Ribera han estat tractades durant cinc anys com una colla de catastrofistes. Les inundacions d'aquests dies, però, han vingut a donar la raó, afirmen, als seus arguments. Ara exigeixen solucions.

Enric Sòria

—*¿Quina ha estat la primera reacció d'AFIVA davant les noves inundacions d'Alzira?*

La reacció de la gent es resumeix de pressa: d'indignació total.

—*¿I tenen previst de fer alguna cosa?*

—Bé. AFIVA és una associació creada per defensar els drets dels damnificats de la pantanada del 82. Com a tal és difícil que pugua prendre alguna decisió respecte a la nova inundació. Alguns damnificats del 82 no ho han estat ara, i també a la inversa. Divendres 13 farem una assemblea per discutir com afecta la nova inundació el sumari de Tous i també per decidir si ara cal procedir judicialment i, en tot cas, quines mesures hem de prendre.

—*¿I quins serien els principals responsables de la magnitud del desastre? La gent, sembla, en fa responsable l'autopista A-7.*

«No ha estat només l'autopista...».

—Que l'autopista ha influït d'una manera greu no és que ho diga jo, és un clamor popular. Vostè pot fer la prova: vaja pels carrers d'Alzira i pregunte a qui vulga i veurà què li diuen. Però no és només l'autopista. Hi ha la nacional 340, la via del tren, les obres que s'havien d'haver fet després del 82 i que no s'han fet, ni les preses previstes, ni l'exigible programa de reforestació, ni pràcticament res. I això cal arreglar-ho, caldria haver-ho arreglat ja. El resultat ha estat dues grans inun-